

СТЕП РОЗБУРКАЛИ
МОТОРИ

ВЕЛИКЕ поживлення зараз в комсомольській організації колгоспу «Радянська Україна» Ново-празького району. Пункт за пунктом вивчає молодь документи історичного січневого Пленуму ЦК КПРС. Яюсь увечері зібрались хлопці й дівчата у своєму невеликому бригадному

клубі. Запросили сюди й агронома, секретаря партійної організації В. І. Ткачова.

— Урожай в минулому році, — розповідав агроном, — непоганий ми зібрали: зернових — по 18 центнерів на круг, а от кукурудзи — по 45 центнерів тільки...

В кутку, на задніх рядах зібрались дівчата комсомольсько-молодіжної ланки Світлани Вовк. Вони стиха про щось перешіптувалися, схилившись над листом паперу, щось записували.

Агроном закінчив бесіду. Секретар комсомольської організації Володя Євсієнко кинув погляд у пришиклый зал:

— Ну, які питання будуть?

З задніх рядів пролунав двізнкий дівочий голос:

— Які можуть бути питання? Давайте краще поговоримо чому ми тільки по 45 центнерів зерна кукурудзи зібрали? Це ж мало, — продовжувала Світлана Вовк. — От і на Пленумі це відмічалось. А справа в тому, що торік ми висіяли кукурудзу в холодний ґрунт, сходи з'явилися недружно. А підсадку провели абияк.

— Правильно, правильно! — посипались вигукки.

— Ми... ну, наша ланка, — додала дівчина, — боремося в цьому році за 55 центнерів кукурудзи в зерні з гектара на площі 100 гектарів.

— А мені думается, що ми, механізатори, — сказав тракторист-швидкісник Володя Горбенко, — повинні взяти на себе вирощування кукурудзи на силос.

Довго ще говорили, сперечались молоді трудівники. А наприкінці зборів прийняли рішення: по 50 центнерів з гектара одержати зернової кукурудзи.

...Зимовий степ розбуркали мотори тракторів. Світлана Вовк зі своїми подругами вивозила перегній і на свою 100-гектарну площу.

А в цей час у зерносковищці ще і ще раз перевіряється насінний фонд, відбираються аналізи в контрольно-насіннюву лабораторію. З першої партії насіння вже є результати: 95 процентів схожості.

Г. ФІЛАТОВ,
член корпункту «Молодий комуніст»
Ново-празький район.

тешенка з площі 126 гектарів зобов'язується одержати з кожного гектара по 65 центнерів кукурудзи в зерні. А ланка Миколи Кисельова вирішила виростити не менше 50 центнерів на круг з площі 101 гектар.

Механізатори вже підготували машини і причіпні знаряддя, і тепер допомагають кукурудзозводам у вивезенні добрив на поля. З осені під оранку було внесено перегній, та ще й навесні під культурацію внесено принаймні по 8—9 тонн на кожний гектар.

Рішення Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України запалою наших кукурудзозводів, механізаторів і тваринників на нові трудові подвиги. Люди сповнені рішучістю будь-що виконати соціалістичні зобов'язання і піднести економіку рідного колгоспу на вищий ступінь.

В. БІЛКО,
голова колгоспу «Серп і молот» Ново-празького району, член обкому ЛКСМУ.

РАЗОМ з тисячами юнаків і дівчат Кіровоградщини, які на заклик Комуністичної партії вирушили в похід за високі врожаї кукурудзи, крокуе і комсомолка Раїса Кисла, ланкова колгоспу імені Суворова Рівнянського району. Її комсомольсько-молодіжна ланка бореться за одержання в третьому році семирічки з кожного гектара по 55 центнерів сухого зерна на площі 100 гектарів і по 400 центнерів зеленої маси кукурудзи на площі 80 гектарів. Крім цього, дівчата вирощуватимуть цукрові буряки на площі 31,5 гектара. Цієї культури вони прагнуть виростити не менш як по 300 центнерів з кожного гектара.

Щоб виростити такі врожаї, ланка Раїси Кислої зараз діяльно готується до весни: заготовляє попіл, пташиний послід, вивозить перегній на поля.

На знімку: Раїса Кисла оглядає в зерносковищці насіння кукурудзи.

Фото В. Ковпака.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДАЙ
КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 22 (373).

Неділя, 19 лютого 1961 р.

Ціна 2 коп.

СЛАВА ТИМ, ХТО ЙДЕ ПОПЕРЕДУ!

Наші плани, резерви, можливості

МЕНІ, молодому голові колгоспу, пошастило брати участь в роботі січневого Пленуму ЦК КП України, слухати виступи багатьох передовиків, промову М. С. Хрущова. З особливою увагою я вислухав досвідчених голів колгоспів, які у своїх виступах на Пленумі розповіли про чудові наслідки господарювання. Приїхав додому, зібрались разом — агроном артілі, секретарі партійної і комсомольської організації, і все добре обміркували. Ми поставили перед собою мету: в цьому році вивести колгосп у передові по району.

У травні минулого року, коли мене секретаря райкому комсомолу, обрали головою колгоспу, я зразу ж задумався — як повести роботу, щоб колгосп був передовим, економічно міцним, а колгоспники жили замож-но.

Минув майже рік. Тепер, оглядаючись на пройдені шляхи, можна сказати про певні наслідки.

Торік ми зібрали зернових колосових по 21,9 центнера з кожного гектара, повністю забезпечили худобу грубими кормами, заклали по 15 тонн силосу на умовну голову. Виробили по 54 центнери м'яса на 100 гектарів, в тому числі свинини 23 центнери, молока по 287 центнерів на 100 гектарів або по 2.110 літрів від кожної фуражної корови. Найкращих результатів домоглися: доярка

Меланія Просяник — 2.450 літрів молока надоїла, комсомолка Марія Губар — понад 2.300 літрів. Катерина Сивокобила доглядала первісток. При зобов'язанні 1.250 літрів—надоїла 1.500.

Серед свинарів переможцем у змаганні вийшла Люба Буличевська. Вона одержала по 26 поросят від кожної з 13 свиноматок.

Умілими господарями, знавцями своєї справи зарекомендували себе бригадир тракторної бригади комуніст Г. Г. Охрім, трактористи-комсомольці Григорій Матюшенко, Валентин Коноплянко, Микола Кисельов, Василь Рябошапка, Микола Бережний.

Заслужовують пошани і наші шофери Анатолій Ткаченко і Віктор Калюта,

електрик Валентин Неживенко.

Мені хочеться сказати хороше слово і про наших пташниць Поліну Губу, Фросину Охрім. Це — справжні, сумлінні трудівниці. Торік вони одержали по 5.660 яєць на 100 гектарів зернових і виконали свої зобов'язання.

У змаганні ми випередили свого суперника — ар-

водоплавної птиці та 4 тисячі штук курей.

1961 рік буде роком дальшого піднесення продуктивності тваринництва і птахівництва. Наші ферми більш-менш механізовані, і це дає змогу дояркам переходити у вищий клас роботи, наслідувати почин М. Х. Савченка. Приклад іншим показала комсомолка Ма-

тіль «Радянська Україна», і зайняли одне з перших місць серед колгоспів району. Відрадно, що наш колгосп занесено на обласну Дошку пошани.

Отже, зроблено немало. Та це нас аж ніяк не задовольняє. Нашим дороговказом тепер є рішення січневого Пленуму ЦК КПРС. Обміркувавши свої можливості, вирішили в цьому році виробити на 100 гектарів угідь по 65 центнерів м'яса, в т. ч. по 45 центнерів свинини, молока — по 330 центнерів або по 2.300 кілограмів на фуражну корову. На кінець року плануємо мати 2 тисячі штук

ВОНИ ще не бачили один одного, не обмінювались міцним потиском сильних рук, а вже стали справжніми друзями.

...Ще зовсім недавно про Василя Прядуна в комуністичній артілі ім. Калініна не могли сказати нічого особливого. Юнак, як юнак, та й годі. Закінчив будівельний технікум, керував у колгоспі бригадою будівельників. Чимало господарських приміщень було зведено руками молодого майстра.

Таких беручих до роботи, енергійних і негавоманих, звичайно, любить молодь, тягнеться до них. Так трапилося і з Василем. Обрали його комсомольці своїм вожаком. Юнак з честю виконує ці обов'язки. Бути завжди серед перших, вести за собою молодь на подвиги трудові — ось його девіз.

І коли наприкінці минулого року вирішив він піти працювати туди, де особливо важко було, — у тваринництво, ніхто в селі не здивувався: від Василя іншого й чекати не можна було. Взятися юнак вирощувати свиней за методом Йослава Чижі і Леонтія Лукашевського, виділили йому групу в 500 голів, закріпили трактор для підвезення кормів.

Всю свою силу, весь запал молодечого серця вкладає Василь у любиму справу. Розмах у нього неабиякий: в третьому році семирічки зобов'язався 2 тисячі свиней відгодувати.

А зараз хвилюючі дні переживає юнак. Адже він нещодавно повернувся з Києва, де брав участь у роботі Пленуму Центрального Комітету Комуністичної партії України. З потрібними силами приступив до роботи. І ще вирішив молодий комуніст позмагатися зі своїм колегою — Леонтієм Лукашевським. Про своє бажання він сказав у виступі по обласному радіо.

Л. Лукашевський не затримався з відповіддю. — Я з великим задоволенням, — звернувся Леонтій до Василя, — приймаю твій виклик. Скажу і про свої плани. А вони у мене такі — **ВІДГОДУВАТИ В ЦЬОМУ РОЦІ 1.450 ШТУК СВИНЕЙ, ЗДАТИ ДЕРЖАВІ 1.305 ЦЕНТНЕРІВ М'ЯСА, СОБІВАРТИСТЮ НЕ БІЛЬШЕ ЯК ПО 25 КАРБОВАНЦІВ ЗА ЦЕНТНЕР.** Я впевнений, Василю, що свої зобов'язання ми виконаємо, порадуємо Батьківщину новими трудовими успіхами.

І. ЛЕВІН.

В СЬОГОДНІШНЬОМУ НОМЕРІ:

РОЗПОВІДАЄ МОЛОДИЙ ГОЛОВА КОЛГОСПУ
ЛИСТ З ОДНІЄІ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ
КУКУРУДЗА — КУЛЬТУРА НЕВИЧЕРПНИХ
МОЖЛИВОСТЕЙ
У ДРУЖИННИКІВ ОЛЕКСАНДРІЙ

БАЛАСТ ЗА БОРТОМ, а темпи—ті ж...

ЩЕ ВОСЕНИ минулого року Світлана Тарковська, секретар комсомольської організації колгоспу імені Шевченка, прийшла у Голованівський райком ЛКСМУ. Разом з Любою Шевчук, завідувачкою сектором обліку, вони відклали картки комсомольців цієї організації, а потім вибували із сорока облікових карток 19. Вони належали тим, хто дійсно працював у райцентрівському колгоспі. Решту ж зняли з обліку, бо то були «мертві душі», з життям колгоспу їх не ріднило нічого.

Слід було чекати, що, звільнившись від зайвого баласту, згуртованішою, сильнішою стане організація. Думалося, що її комітет та райком ЛКСМУ подбають, щоб місце вибулих зайняли новоприйняті члени ВЛКСМ з числа кращих представників неспілкової молоді. А такі юнаки й дівчата є в артілі. На свинофермі, наприклад, працює роботящий і скромний хлопець Юра Калинівський, у корівнику — весела, метка Галя Лабенко, у ланці—Валя Деркач. Зміцніла б комсомольська сім'я колгоспу, прийнявши їх до себе. Але ж з неспілковою молоддю роботи не ведеться тут ніякої.

«Ми тепер мала організація, багато з нас і не спитаеш», — заспокоює себе С. Тарковська. Та саме за це повинні й спитати у райкомі комсомолу: чому мала, коли є резерви для росту?

Життям комсомольської організації не цікавляться ні правління колгоспу, ні працівники райкому комсомолу.

Колгоспним комсомольцям навіть ніде зібратися

разом, щоб свої питання вирішувати — ні клубу, ні червоного кутка. Якось підготувала комсомолка Надя Дубчак цікаву бесіду про дружбу, а послухати її нема де. Зібрались у приміщенні правління, в залі засідань, та голова П. А. Чепіль нагримав на молоді:

— Нічого грязюку наоцинти!

Все це говорить, що комсомольці у колгоспі на становищі пасинка, з ними не рахуються.

А саме молоді повинні взяти ініціативу в боротьбі за врожай, за продуктивність ферм, за новий побут, чого якраз і не відчувається в артілі імені Шевченка. Це під силу боєздатній міцній організації. Коли ж вона такою бездіяльною буде, то й не ростиме. Бо чим зможе повернути до себе молоді, яким прикладом запалити, перекопати?

Т. БОДНАР.

ВКЛЮЧАЄМОСЬ У ЗМАГАННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯМИ про нові трудові перемоги різних колективів рясніють сторінки газет. Щоденно ми, лінотиписти обласної друкарні, відлизаємо у металеві рядки ці радісні звістки. І нас теж захопив розмах соціалістичного змагання, що розгорнулось на честь XXII з'їзду КПРС. Ми вирішили на честь цієї знаменної події вибороти звання бригади комуністичної праці.

В своїх заповідях ми записали і новий девіз, який з'явився у молоді промислових підприємств: «7 за 6».

На протязі року ми зобов'язувалися заощадити два комплекти лінотипних матриць.

Крім того, члени нашої бригади добиватимуться кращих успіхів у навчанні і підвищенні професійних знань, братимуть ще активнішу участь у громадському житті підприємства.

О. ШЕВЧЕНКО,
лінотипист обласної друкарні імені Г. М. Димитрова.

Веселі, неспокійні і життєрадісні юнаки й дівчата, справжні друзі юних піонерів, зібрались нещодавно на обласний семінар вожатих-виробничиків. Вони приїхали в Кіровоград, щоб обмінятися набутим досвідом, поговорити про свої дальші плани і наміри.

На знімку: (зліва направо) бібліотекар села Свердлівки Бобринецького району Валентина ЧЕЛОВАН, слюсар-автоматник з м. Знамянки Євген КОВАЛЬОВ, швея побутово-виробничого комбінату м. Бобринця Людмила МАКСЮТА, стюард Хирівського меблевого комбінату Валентин Гринько, обліковець Олександрівського цукрокомбінату Тетяна МАСЛЕНКО, старша піонервожата Захарівської середньої школи Рівнянського району Ніна КЛЮК, пожежник пожежного депо м. Бобринця Микола ЛЕБА і технік обласної дослідної станції Любов КРИВОШЕЯ.

Фото В. Ковпака.

МІСЬКИЙ ПІОНЕРСЬКИЙ ЗЛІТ

Відбувся зліт піонерського активу м. Кіровограда. Урочисто, під звуки фанфар розпочав він свою роботу. В цей день юні ленінці міста рапортували про свої успіхи.

Включившись у зіркову естафету «Ешелон за ешелон», школярі міста зібрали 221 тону металолому. Вони розповсюдили також на 6 тисяч карбованців літератури. Піонери шести середніх шкіл міста зв'язали тісну дружбу з бригадами комуністичної праці. Про все це розповіла секретар міському комсомолу Г. Івахненко.

Ось на трибуну піднялась піонерка 5 класу середньої школи № 26 Лена Вечірко. Їхній загін провів цікавий збір «Піонер любить природу». Кожен член загону посадив у парку імені П. Морозова дерево і доглядає його. Тоді ж п'ятикласники організували зелений патруль.

Загін 4 класу середньої школи № 18, який бореться за звання «спутник семірички», приніс на зліт власні вироби: альбоми, вишивки, рамки. Піонери загону дали обіцянку до дня народження піонерської організації завоювати звання «спутник семірички».

Учасники зльоту надіслали телеграму Центральній раді піонерської організації імені В. І. Леніна. В ній повідомляється, що піонери міста на честь XXII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу зобов'язуються зібрати 400 тонн металолому, посадити 20 тисяч дерев і кущів, розповсюдити літератури на 4 тисячі карбованців. Зліт вирішив, щоб кожна піонерська дружина мала якнайбільше загонів — «спутників семірички», а кожен загін — колективного вожатого — бригаду комуністичної праці.

К. ПРАВДА,
голова міської ради піонерської організації.

Л. ЧЕРНИШЕНКО,
директор Кіровоградського Палацу піонерів.

Ким буди?

За вставленою традицією щороку взимку кожна школа влаштовує зустріч своїх старшокласників з випускниками школи.

Така зустріч відбулась і в середній школі № 5 м. Кіровограда. Різні долі, різні професії у тих, хто прийшов сюди. Слухають їх, затамувавши подих, учні.

— Безумовно, найкраща професія для мене — професія вчителя, — сказала вчителька-пенсіонерка К. Ф. Бульба. — Але ж, друзі, в кожній професії є своя особлива краса, потрібно лише знайти своє покликання.

Урочиста частина вечора закінчилась виступом десятикласниці Таїси Куліш:

— В цьому році, крім атестата зрілості, ми одержуємо спеціальність арматурника-бетонника. Нас навчили любити труд, і це допоможе нам, незалежно від професії, впевнено йти в життя.

Вечір закінчився концертом.

А. ЧАЛИЙ.

Л. Козаченко з Ново-Архангельського району просить розповісти про будівництво Комсомольська-на-Дніпрі. Задовольняємо цю просьбу.

Високі трудові показники у молодого робітника агрегатного заводу, добувальника Івана ПЛОТНІКОВА. Працюючи одночасно на 4-х верстах він щоденно опрацьовує 270 шестерень замість 231 по нормі.
На знімку: багатонервний Іван ПЛОТНІКОВ.
Фото А. ДІБРОВНОГО.

КУДИ Б ВИ не їхали, де б не зупинилися, завжди знайдете серед супутників близьких чи далеких земляків. Дорогу на нову будову ще мало хто знає, і тому на вокзалі в Кременчуку мені було дуже приємно зустріти такого хлопця, який уже був там, знає, як туди добиратися.

З Віктором Бондаренком ми швидко познайомилися. Він родом із Бобринецького району, закінчив школу механізації, працював бульдозеристом на Кременчуцьгесбуді. Там майже всі роботи уже закінчені, а він почує про будівництво нового міста на Дніпрі і вирішив перебраться туди, Віктор уже оформився у відділі кадрів на новій будові і їхав на нове місце роботи.

— Ви знаєте, що таке КМА? — запитав Віктор.

— Кременчуцька магнітна аномалія.

Я і сам уже пригадав усе, що читав раніше про нове родовище залізної руди. Наші геологи відкрили на лівому березі Дніпра під ґрунтом шаром ґрунту великі поклади цінної сировини. Добувати

руді тут вигідно, вона обходиться порівняно дешево, — це підтвердив начальник управління інженер Олександр Боевич Пак, коли прибувши на будову, звернувся до нього, за поясненнями.

Недалеко від Дніпра буде відкрито кар'єр, руда добуватиметься відкритим способом.

Тут же, поряд, будуватиметься гірничо-збагачувальний комбінат, який буде одним із найбільших не тільки в країні, а й в Європі. Площа всіх споруд займатиме близько чотирьох тисяч гектарів. На рік тут добуватимуть п'ятнадцять мільйонів тонн руди, з якої вироблятимуть майже вісім мільйонів тонн концентрату.

Першу чергу комбінату намічено пустити в дію в 1964 році. До того часу на березі Дніпра повинні вирости не тільки промислові корпуси, а й нове місто. Комсомол України взяв шефство над будовою, і місто виродиться назвати Комсомольськ-на-Дніпрі.

Уже зараз на будову з усіх кінців країни їдуть молоді ентузіасти.

Зараз їх там кілька сот чоловік, але роботи розгортаються дуже швидко. Уже в березні на будові буде більше тисячі робітників. Щоб розмістити всіх працюючих зараз, швидко темпами будуються збірні будиночки. Та й вони

Будова над ДНІПРОМ

всіх вмістити не зможе.
Роботи на будові почалися в перших числах грудня. І хоч тепер умови далеко не такі, як були в перші роки п'ятирічки, коли комсомольці корчували руками одвічні дерева в тайзі, та все ж будівники нового міста переборюють немало труднощів.

Від станції Редуті до будівельного майданчика першу дорогу проклали бульдозерист Іван Данилейко. Він розгортав плічани горби, корчував пні. Тепер по цій дорозі на будову щодня приходять нова техніка, нові машини, потужні самоскиди і тягачі.

Над кількома будівничками уже клубочиться дим. У них розмістив-

ся поки що штаб будови, медепункт, перукарня. На одну із будинків вивіска: «Комсомольський штаб».

А поруч високий щит з написом «Тут буде побудоване нове місто Комсомольськ-на-Дніпрі». В комсомольському штабі завжди модно. Щодня тут підводять підсумки змагання.

Добра слава уже їде про молодих будівельників із бригад Анатолія Іванова та Євгенія Яковенка.

В літописі нового міста уже записано немало трудових перемог, і вони множаться з кожним днем.

Коли закінчується робочий день, будівельники на машинах роз'їжджають в навколишні села. Понад старим Дніпром линуть веселі пісні, жарти, сміх.

— Ми знаємо, місто

Університет ДРУЗІВ чудесниць

КУКУРУДЗА, або як її заслужено назвали «королевою полів», «чудесницею», по врожайності займає перше місце серед зернових культур. Тому її випадково називають ще культурою невичерпних можливостей. Кукурудза може дати справді багаті врожаї.

Ланки двічі Героя Соціалістичної Праці Є. О. Долинюк, двічі Героя Соціалістичної Праці Г. М. Ладані, Героя Соціалістичної Праці Ф. Я. Косянчука торк виростили по 100 — 120 центнерів зерна кукурудзи з кожного гектара.

Яка ще культура може дати такий урожай? Іншої подібної культури немає.

Але висока врожайність кукурудзи це ще не все. Науково-дослідні заклади з допомогою дослідів і аналізів визначили поживність всіх культур. Виявляється — і тут кукурудза є своєрідною чемпіонкою.

Поживність кормів, як відомо, вимірюється так званими кормовими одиницями. Радянська кормова одиниця дорівнює одному кілограму вівса середньої якості. А кілограм зерна кукурудзи містить 1,34 кормової одиниці. Як видно, у цьому відношенні вона стоїть вище вівса. Немає у неї суперників і серед інших зернових культур. Так, у кілограмі ячменю міститься 1,26 кормових одиниць, в кілограмі проса — 1,14, сорго — 1,19, жита — 1,18 кормової одиниці. Це означає, що по ефективності годівлі 700 грамів кукурудзяного зерна дорівнюють кілограму вівса, 900 грамам проса, 800 грамам ячменю і т. д.

За поживністю зеленої маси і соломи кукурудза також перевершує багато кормових культур. В 100 кілограмах кукурудзяного силосу міститься 18—21 кормова одиниця, тоді як в 100 кілограмах соняшникового силосу — тільки 16,2 кормової одиниці. Ясно, що колгоспу чи радгоспу багато вигідніше мати якнайбільше поживного кукурудзяного силосу.

ЗЕРНОВЕ господарство — основа всього сільськогосподарського виробництва. Щоб якнайбільше відгодувати худоби, різко збільшити надобі молока, виробництво м'яса, сала, яєць, шерсті та інших продуктів тваринництва, необхідно мати достаток кормів, і, насамперед, зерна.

Січневий Пленум ЦК КПРС поставив всенародне завдання — збільшити виробництво кукурудзи, підвищити врожайність всіх зернових культур, подолати відставання у виробництві гречки і проса.

Трудівники колгоспного села з потребою енергією взялися тепер за розв'язання поставлених завдань, вишукують і приводять в дію величезні внутрішні резерви збільшення виробництва сільськогосподарських продуктів. Одним з невичерпних джерел зростання валових зборів зерна є розширення посівів і підвищення врожайності кукурудзи.

Виходячи з рішення січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України, трудівники колгоспного села Кіровоградщини тепер розгорнули боротьбу за те, щоб уже в нинішньому році одержати з площі 240 тисяч гектарів по 50 і більше центнерів кукурудзи в зерні. Гідний вклад у цю велику загальнонаціональну справу внесе і обласна комсомольська організація. **МОЛОДИ КУКУРУДЗОВОДИ КІРОВОГРАДЩИНИ ПОСТАВИЛИ ПЕРЕД СОБОЮ МЕТУ — ВИРОСТИТИ ПО 50 ЦЕНТНЕРІВ КУКУРУДЗИ В ЗЕРНІ НА ПЛОЩІ 100 ТИСЯЧ ГЕКТАРІВ.**

У похід «За 50 на ста тисячах» поряд з досвідченими майстрами високих врожаїв тепер виростають нові і нові комсомольсько-молодіжні ланки. У членів багатьох, щойно створених, ланок ще немає достатнього досвіду, бракує теоретичних знань, але є гаряче бажання виконати бойове завдання Комуністичної партії.

Останнім часом редакція одержує багато листів від молодих колгоспників і механізаторів, у яких вони просять розповісти в газеті про культуру кукурудзи, агротехніку її вирощування. Ідучи назустріч цим побажанням, редакція «Молодого комуняра» відкрила на своїх сторінках «Університет друзів чудесниць», опублікувавши статтю майстра високих врожаїв, досвідченого кукурудзівода Героя Соціалістичної Праці Ф. Я. Косянчука «Позмагаємось, молоді друзі!». В ній він розповів про деякі питання агротехніки вирощування королеви полів. («Молодий комуняра», 3 лютого 1961 р.).

Мета університету — допомогти молодим кукурудзіводам в їх практичній роботі. До участі в університеті ми запрошуємо майстрів високих врожаїв, щоб вони розповіли про набуті досвід. У цьому розділі буде надана трибуна спеціалістам сільськогосподарства, які дадуть молоді корисні агротехнічні поради. Сьогодні редакція публікує другу бесіду для друзів чудесниць — «Найурожайніша».

Зелена маса кукурудзи внаслідок великої цукристості чудово силосується, а кукурудзяний силос охоче поїдається тваринами і в

100 гектарів угідь торік виробили по 58 центнерів м'яса і по 337 центнерів молока.

З усього сказаного можна зробити такий висновок: для того, щоб добитися високої продуктивності тваринництва, слід розширювати площі посіву і підносити врожайність всіх культур — коренеплодів і багаторічних трав. Але провідне місце серед цих культур повинна займати кукурудза — неперевершена чемпіонка серед концентрованих кормів і силосних культур.

Можна навести безліч прикладів, коли після вводу до раціону кукурудзяного силосу колгоспи і радгоспи почали одержувати у декілька разів більше м'яса, молока та інших продуктів тваринництва.

Далеко за межами області знають тепер про славі діла працівників ферм колгоспу імені Калініна в Ульяновського району. Це завдяки розширенню площ посіву кукурудзи і за рахунок підвищення її врожайності тут у минулому році вироблено по 109 центнерів м'яса і по 504 центнери молока на 100 гектарів угідь. А хіба не почальним є досвід колгоспу імені Сталіна Ново-Архангельського району? Зміцнивши кормову базу за рахунок кукурудзи, тут на

хорошим молокогінним кормом.

Можна навести безліч прикладів, коли після вводу до раціону кукурудзяного силосу колгоспи і радгоспи почали одержувати у декілька разів більше м'яса, молока та інших продуктів тваринництва.

Далеко за межами області знають тепер про славі діла працівників ферм колгоспу імені Калініна в Ульяновського району. Це завдяки розширенню площ посіву кукурудзи і за рахунок підвищення її врожайності тут у минулому році вироблено по 109 центнерів м'яса і по 504 центнери молока на 100 гектарів угідь. А хіба не почальним є досвід колгоспу імені Сталіна Ново-Архангельського району? Зміцнивши кормову базу за рахунок кукурудзи, тут на

хорошим молокогінним кормом.

Можна навести безліч прикладів, коли після вводу до раціону кукурудзяного силосу колгоспи і радгоспи почали одержувати у декілька разів більше м'яса, молока та інших продуктів тваринництва.

Далеко за межами області знають тепер про славі діла працівників ферм колгоспу імені Калініна в Ульяновського району. Це завдяки розширенню площ посіву кукурудзи і за рахунок підвищення її врожайності тут у минулому році вироблено по 109 центнерів м'яса і по 504 центнери молока на 100 гектарів угідь. А хіба не почальним є досвід колгоспу імені Сталіна Ново-Архангельського району? Зміцнивши кормову базу за рахунок кукурудзи, тут на

хорошим молокогінним кормом.

Можна навести безліч прикладів, коли після вводу до раціону кукурудзяного силосу колгоспи і радгоспи почали одержувати у декілька разів більше м'яса, молока та інших продуктів тваринництва.

Далеко за межами області знають тепер про славі діла працівників ферм колгоспу імені Калініна в Ульяновського району. Це завдяки розширенню площ посіву кукурудзи і за рахунок підвищення її врожайності тут у минулому році вироблено по 109 центнерів м'яса і по 504 центнери молока на 100 гектарів угідь. А хіба не почальним є досвід колгоспу імені Сталіна Ново-Архангельського району? Зміцнивши кормову базу за рахунок кукурудзи, тут на

хорошим молокогінним кормом.

Можна навести безліч прикладів, коли після вводу до раціону кукурудзяного силосу колгоспи і радгоспи почали одержувати у декілька разів більше м'яса, молока та інших продуктів тваринництва.

Далеко за межами області знають тепер про славі діла працівників ферм колгоспу імені Калініна в Ульяновського району. Це завдяки розширенню площ посіву кукурудзи і за рахунок підвищення її врожайності тут у минулому році вироблено по 109 центнерів м'яса і по 504 центнери молока на 100 гектарів угідь. А хіба не почальним є досвід колгоспу імені Сталіна Ново-Архангельського району? Зміцнивши кормову базу за рахунок кукурудзи, тут на

1. ГОСПОДАРИ

Листи з однієї
комсомольської організації

ЗЕМЛІ

29 січня ц. р. в нашій газеті було надруковано кореспонденцію: «Втечу, обов'язково втечу». В ній йшлося про те, що переважна частина молоді після закінчення навчання залишає рідний колгосп і йде працювати на промислові підприємства, що розташовані поблизу сільгоспартілі імені ХХІ з'їзду КПРС Ново-Миргородського району, або ж виїжджає зовсім.

Трапляється це тому, що тут не налагоджена як слід оплата праці, край занедбана внутрішньокосмольська робота, з молоддю, по суті, ніхто не працює, ніхто не цікавиться її інтересами.

Але так не скрізь. Близько 50 випускників десятирічок працює у колгоспі «Україна» Ново-Архангельського району. Комсомольська організація артілі налічує понад 250 чолвік. Юнаки і дівчата тут стали повноправними господарями.

Сьогодні редакція починає публікувати листи з цієї комсомольської організації.

ТАМАРА посковзнулася, впала. Підвелася, озирнулася. На вулиці — ні душі. Село ще спить під покровом ночі. Колючий північний вітер несамовито рве одяг, проймає до кісток, перехоплює дух, снігом січе обличчя. Холодно, боляче.

Йти важко. Зупинилася. Стала за вітром. Так краше. Знову сильний порив вітру, він ніби жене назад, додому. Треба поспішати. А вітер ще дошкульніший, б'є в обличчя, валить з ніг... Може... Повернутись... додому.

— Повернутись? — перелитувала сама себе дівчина. Йї стає смішно від такої думки. «Де ж твоя мужність, Тамаро Гашпоренко? Хіба не важко було комсомольцям у громадянську, в роки перших радянських п'ятирічок, у Вітчизняну війну... Павка Корчагін, будівник Комсомольська, молодоговардїї. Важко! А хіба мамі було легко в мої роки? Та що це я...»

Роздуми ці, згадка про маму потроїли сили Тамари. Ширше, твердіше ступає вона по землі. Певно, таким же твердим кроком поспішала колись до свого сталевого коня Тамарина мама, Ганна Кузьмівна. В молоді роки своєю митлівістю, працьовитістю вона не поступалася навіть перед чоловіками. Ще будучи дівчиною, Ганна Лепетенко протягом 1936 року утримувала мандат кращої трактористки району. Вона здобула право на участь у Всесоюзній сільськогосподарській виставці 1937 року.

А згодом, у 1958 році, Ганна Кузьмівна порадувала односельчан найвищим у колгоспі урожаєм цукрових буряків. Вона була учасницею республіканської наради кращих буряководів.

Та найбільша цінність, яку принесла Ганна Кузь-

мівна людям, суспільству — це її славі дочки. Зростили їх мати сильними та розумними, виховала у них повагу до людей-трударів, прищепила любов до праці. І вдячні люди матері за це, шанують її, поважають, люблять. Дочками не нахваляться: хороші, лагідні, гарні дівчата. Праці важко не чураються.

Три роки тому на молочнотоварну ферму п'ятої бригади прийшла Тамара Гашпоренко. Працювала обліковцем. Але хіба це робота для молодого, повної сил і здоров'я дівчини? Цифри, зведення... Ніяких тобі труднощів, ніякої романтики. Саме тоді на фермі була група «важких» корів. Сім доярок поминілося, а віддачі ніякої — тварини лишались малопродуктивними.

«А що, коли я спробую взяти цю групу, — виникла думка. — Не справлюсь? Мушу справитись. Хай це буде моїм екзаменом трудовим». Нелегко дався цей екзамєн. Важче ніж у школі. Дорога до ферми далека — через яри та степ. Поки дійдеш — стомишся. Та й група корів така, що потребує особливо старанного догляду. На фермі поки що немає ніякої механізації, все доводиться робити вручну. Та дівчина ніби і втомі не відчуває, як тільки починає поратися біля своїх улюблениць.

А між тим... могло бути легше. Майже поруч Тамарини хати молочнотоварна ферма третьої бригади. Та й завідувачий їй проходить не дає:

— І що ти знайшла на тій фермі? — не раз вже питав він. — До нас переходь, дамо добру групу корів. Близько буде, зручно. Тобі ж краще, легше... Не пошкодуєш, переходь...

Не розуміє завідувачий Тамару. Сміється вона:

— Легше... А навіщо мені оте ваше «легше»? Молодість труднощі любить, переборювати ж їх — це ж і є романтика...

Ні, не залишить Тамара своєї ферми, своєї групи корів. Адже тут вона одержала перше трудове хрещення, пізнала ціну праці, полюбила людей. Тут все їй стало рідним. Зараз кожна корова її групи дає в середньому на добу понад 10 літрів молока. Буде ще більше. Тварини одержують вдоволь кормів. А

Тамара вже пильно слідкує за раціоном.

Щоправда, перші успіхи зараз вже мало радують дівчину. Дивиться вона вперед, з новим мірлом підходить до оцінки своєї праці. Мріє про той недалекий вже час, коли їй допомогу прийде механізація, коли вона доглядатиме 30 і більше корів, а не 13.

За працю старанно шанують в артілі і Тамарину сестру — Галю. Вона після закінчення десятирічки у 1958 році пішла працювати свинаркою у четверту бригаду. Непоганих успіхів добивається. Та вбавлять її нові ружб'я. Вирішила Галина доглядати 550 свиней і до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС злати державні сотні центнерів високоякісного м'яса. Це буде її подарунком рідній партії, народу нашому.

У Галі, теж є своя заповітна мрія. Пошвидше б перевести свиней у нове приміщення, механізувати б його як слід, та позмагатися з Леонтием Лукашевським...

Мріють дівчата і про сільськогосподарський інститут. Заочно будуть вчитись, як їх брат Анаполій, як інші 14 юнаків і дівчат з їхнього колгоспу. Ферми ж не залишать. Збудуться всі їх мрії і бажання. У таких мріях завжди здійснюються...

Таких завзяятих, працьовитих, мрійливих, як сестри Гашпоренки, в сільгоспартілі «Україна» багато, дуже багато. Не шукають юнаки і дівчата легких шляхів у житті, не поспішають вони з рідного села в місто.

Ні, не втекли з рідного села після закінчення десятирічки Галія і Тамара Гашпоренки, Володя Мельниченко, Дмитро Герасименко, Василь Мартиненко, Микола Сінков, Олександр Туптун, Василь Мерцескул і десятки інших. Вони влилися в трудову сім'ю колгоспників і стали її повноцінними членами. А які чудові діла вершать юнаки і дівчата, які прийшли в артілі після закінчення семи класів. Ось лише кілька прізвищ: Клава Мерцескул — краща телятниця колгоспу, Ліда Зеленева, Марія Коротич, Рая Віхліщук — кращі доярки.

Та хіба перелічить всіх молодих та енергійних, коли в артілі понад 60 дівчат працюють доярками, 41 — телятницями, 14 — свинарками. Біля 50 молодих механізаторів трудяться на колгоспних ланках.

Постійно прописаними в колгоспі вважають себе комсомольці. Не тимчасові гості, а справжні господарі вони тут. Своєю працею, своїми власними руками вирощують високі врожаї, виробляють молоко і м'ясо, створюють достаток, зводять нові будівлі. Вони прагнуть зробити все, щоб і їх села пошвидше на міста стали схожими. І вже багато зробили... Але про це — у наступному листі.

В. МАЛИНОВСЬКИЙ,
спецкор «Молодого комуняра».
Колгосп «Україна»,
Ново-Архангельського району.

У НАСТУП ЗА ВРОЖАЙ!

Кажуть в народі: пісна земля не нагодує рослин, бо й сама їсти просить. А нам потрібно, щоб живила вона своїми соками буйнолисту кукурудзу на комсомольських гектарах.

Через те й основна наша мета у ці дні — якомога більше добрив вивезти під посіви кукурудзи. Нещодавно на своїх зборах ми затвердили склад трьох комсомольсько-молодіжних ланок по вирощуванню кукурудзи і ланкових

призначили—Віктора Мельнича, Олександра Крилу, Володимира Кудрю. Тут же прийняли і таке рішення: кожен комсомольський гектар повинен одержати 15 тонн добрив.

Г. КУДРЯ,
секретар комсомольської організації колгоспу ім. Сталіна Малопісківського району.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
19 лютого, 1961 р., 3 стор.

В минулому році передові механізатори Одеської області стали водити трактори на підвищених швидкостях. Парк машин залишився той самий, а продуктивність набагато зросла. Ініціатива механізаторів дістала високу оцінку товариша М. С. Хрущова на січневому Пленумі ЦК КПРС.

Тепер швидкісники Одеської області звернулися до всіх механізаторів України з закликком: кожному трактороводу підвищену швидкість!

На фото: один з зачинателів руху трактористів-швидкісників, ланковий механізованої ланки колгоспу імені Сталіна Саратського району комуніст Гедеон Іванович БОЧЕВАР (в центрі) з механізаторами Іваном Григоровичем КОСТОВИМ (ліва), Гаврилом Панасовичем СТАНЧЕВИМ і Олександром Григоровичем КОЧМАНОМ, які зобов'язалися в цьому році виростити по 60 центнерів зерна кукурудзи з гектара.

Фото А. ФАТЄВА.

Вивчасмо техніку

Охоче відгукнулися молоді тваринники колгоспу «Молода гвардія» на заклик Леонтія Лукашевського оволодівати технікою.

Зараз ми за програмою, розрахованою на дев'ять місяців, вивчаємо трактор. Після цього перейдемо до вивчення кормозапарників, доїльних апаратів та ін-

ших сільськогосподарських машин.

Одне тільки погано: немає у нас потрібних плакатів. Та сподіваємось, що в цьому нам допоможе місцева РТС.

Л. АНДРУШЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу «Молода гвардія» Рівнянського району.

Доки ЧЕТВЕРТАК ЗНИЩАТИМЕТЬСЯ НАД СІМ'ЄЮ?

Трирічна Галя ніяк не могла заснути. Плакала. Дівчину кидало в жар. Інші шестеро злякано дивились на сестричку і тулились до матері.

— Грицю, сходи до фельдшера, — в котрий раз благала Раїса чоловіка.

А він, Григорій Четвертак, в забруднених чоботях лежав, вивернувшись на дивані. Сьогодні він знову прийшов пізно ввечері п'яним.

— Що, здихає? — басив Григорій. — Я радий був би, якби ви всі повитягались, погинули на вас немає...

І знову груба лайка, прокляття, погрози... Раїса вже звикла до цього, мовчки слухала і благала пошукати лікаря. Було зрозуміло, що дитина серйозно хвора.

Нарешті Раїса наказала старшим доглядати малих, обгорнула краще Галю, яка не переставала плакати, накинула на плечі плаш і вийшла на подвір'я. Йшов густий, холодний дощ. Раїса якусь мить постояла біля вікна. Григорій лежав під лякливими дитячими поглядами і щось бурмотів.

...Хай не думають читачі, що все це вигадка. Ні. Описана нами подія трапилась недавно в селі Ново-Миколаївці Новгородківського району. Григорій Четвертак — батько семи дітей, — працює заводючим сепараторним пунктом, Раїса — його дружина. Завідуюча медпунктом

— Ты меня не жде-ешь давним-давно-о-о-о... Не-ет к тебе... Чего нет?... Не-ет к тебе путей... атих, значит, дорог...

Дмитро Федорович Хайло врешті-решт відірвався від електричного стовпа, який він ніжно обіймав, і почав випускати по центральній вулиці Олександрії марколомні кренделі. При цьому любитель «зеленого змію» на повний голос горланів щось подібне до пісні.

Слова її швидко пересипалися відбірною бруталіною лайкою. Зустрічні дівчата і жінки перелякано шархаються у бік, чоловіки обходять його стороною: «П'яний, мовляв, що ти йому скажеш».

Хто зна, скільки продовжувався б цей імпровізований «концерт», коли б «виконавця» раптом не обірвали дівчина і хлопцеві з червоними пов'язками на руках.

— Громадянине, пройдемо з нами!

— Що? Та я тобі як пройдуся зараз поміж очей...

Відійдіть, а то... — Хайло замахнувся, але вдарити не встиг. Хлопець наче лещатами стиснув руку хулігана.

А ввечері в «Журналі запису чергування дружин» м. Олександрії з'явився лаконічний запис: «Затриманий п'яний громадянин Хайло Д. Ф. Доставлений в міське відділення міліції...»

Це лише один з багатьох прикладів роботи людей з червоними пов'язками. Члени народної дружини міста Олександрії стали справжньою грозою для хуліганів, п'яниць, дармодіїв, спекулянтів. Показовий з цього приводу такий випадок. В одну з останніх неділь народна дружина Олександрійської ремонтно-будівельної дільниці (командир маляр Петро Грубов) вирішила відвідати промтоварний ринок. О сьомій годині ранку 26 дружинників

Т. Ф. Кравченко розповідає, як серед ночі до неї приходила схвильована Раїса. Потім вони вдвох прийшли до хати Четвертаків. Тамара Федорівна встановила діагноз хворій Галинці, дала поради і потім знову з Раїсою пішла до аптеки по ліки.

Лише півтора року живе сім'я Четвертаків у Ново-Миколаївці, а скільки вже було сварок. І все через непробудне пияцтво Григорія. Раїса не раз писала про це його рідним, зверталася в Інгуло-Кам'янську сільраду. Але чи допомогло це? Керівники села дивляться на сімейні справи, як на щось особисте, куди, мовляв, не варто втручатися.

Скільки вже пролила сліз Раїса? Залишити? Забутись? А діти, діти ж як? Їх семеро. І всі одне одного менше, як же вони будуть без батька? Ця думка завжди примушувала Раїсу терпіти. Сподівалась, що Григорій набереться розуму, в його душі прокинеться батьківські почуття...

...Після однієї з чергових сварок діти вирішили напи-

вийшли на завдання. Увагу охоронців порядку привернули продавці швейних машинок і ваянок.

— Тьотю, — підійшли до однієї з перекупниць каміньяр Григорій Лозовський і робітниця Валентина Мироненко. — Скільки просите за ваянки?

«Тьотя» назвала ціну, а через кілька хвилин опинилась у відділенні міліції. Крім неї, того дня було затримано ще багато спекулянтів.

Зараз в м. Олександрії діють 46 народних дружин, які об'єднують 3.400 чоловік. Керує всією роботою штаб на чолі з полковником у відставці М. І. Торубарою і його заступником П. П. Семілеткою. Кожного вечора чергує інша дружина.

Потрібно, щоб кожна людина з кумачевою пов'язкою присікала будь-які дії хуліганів і п'яниць не тільки чергуючи, а й в повсякденному спілкуванні.

... Дванадцять година ночі. Один за одним повертаються в штаб групи дружинників. Вони доповідають черговому про наслідки патрулювання.

— Ніяких порушень громадського порядку не зафіксовано...

— На вулицях все спокійно...

— В ресторані все спокійно...

— Все спокійно! Дуже добре!

М. БАРСЬКИЙ.
м. Олександрія.

Життя хворої врятовано

ВИПАДОК, про який ми хочемо розповісти, трапився кілька днів тому. В Онуфрївській райлікарні задзвонив телефон.

— Потрібна термінова хірургічна допомога хворій, — повідомили з дільничної лікарні с. Млинок.

Не гаючи часу, хірург Я. Клевцова і операційна сестра Т. Ковальська виїхали в село. Вже на місці виявилось, що хворій необхідне переливання крові. По-

сати листа до редакції. І ось переді мною листки з учнівського зошита, списані великими літерами.

Наведу кілька рядків із листа шестикласника Володі, четвертокласника Васи і третьокласника Гриші: «...ми вчимося в школі, піонери, читаємо книги, дивимося радянські фільми. Там все по-іншому, ніж у нашій сім'ї. Хіба ж ми не такі, як всі діти?..»

Хіба вони не такі, хіба вони не мають права на щастя?

Раїса Четвертак член батьківського комітету школи. А чи знають у школі про умови, в яких живуть школярі — діти Раїси? Знають. Та директор школи т. Бондаревська теж вважає, що це її не стосується.

Невже й справді на п'яницю-деспота Григорія Четвертака немає ніякої управи?

В. ПРОЦЕНКО,
позаштатний кореспондент «Молодого комуніста».

Новгородківський район.

Працівник райенергоуправління Петренко, робітник цегельного заводу Солдатов і майстер артілі «Швейник» Двоєнок кілька разів робили крадіжку на своїх підприємствах. Зараз злочинці заарештовані. Ці люди перебували в колективах, де є велика кількість дружинників. Коли б члени народних дружин були уважнішими до тих, з ким пліч-о-пліч працюють, коли б вони більше цікавилися особистим життям своїх товаришів, були б нещадними до найменших проявів порушення трудової і громадської дисципліни, злочин міг би не статися. На жаль, ці дружинники, мабуть, виконують свої функції лише під час чергування.

Хороше!

Фотостуд В. Штейнберга.

Сторінка

Хороше! Фотостуд В. Штейнберга.

УСПІХ ВЕСНЯНИХ СТАРТІВ ВИРІШУЄ ЗИМА

«Немає одягу кращого в світі за свіжу шкуру і м'язи літ!» Ці крилаті слова радянського поета В. Маяковського добре пам'ятають учні Спасівської середньої школи Новгородківського району.

Своїми силами ми спорудили спортивний майданчик та виготовили у шкільній майстерні необхідний інвентар. Після цього почалися вперті тренування з легкої атлетки, волейбола, гімнастики, баскетбола та інших видів спорту. Особливо проявили себе фізично за-

Григорій ПУЗИК,
учень 10 класу.

Перед футбольними баталіями

ЦЕНТРАЛЬНА рада спортивного товариства «Авангард» затвердила положення про весняні змагання футбольних команд майстрів товариства. Всі команди розподілені на п'ять зон по чотири у кожній. Спортсмени кіровоградської «Зірки» входять до складу третьої зони, до якої ще введені — основний та дублюючий склад команди майстрів класу «А» — сталінський «Шахтар» та сумський «Авангард».

Першу зустріч кіровоградці проведуть 12 березня в місті Виноградів з дублюючим складом «Шахтаря». З сумським «Авангардом» «Зірка» гратиме у місті Хусті 15 березня. Останню зустріч зональної першості кіровоградці проведуть з основним складом «Шахтаря» в місті Виноградів 19 березня.

П'ять команд-переможниць зон зустрінуться у фіналі з 28 по 30 березня на стадіонах Закарпаття.

В. ТВЕРДОСТУП.

Для вас, доньки

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ...

...ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ В СВІТІ ЗА ОДНУ ХВИЛИНУ?

Поки секунда стріла вашого годинника зробить один оборот, не менше 6 тисяч метеоритів вривається в земну атмосферу. За той же відрізок часу Земля переміщується на 1760 кілометрів по своїй орбіті навколо Сонця. За одну хвилину над Землею проходить тринадцять бур, і на поверхню суші випадає 400 кубічних метрів опадів. За той же час рік нашої планети виносять в море і океани 35 тисяч тонн прісної води і мулу.

В середньому 108 чоловік вмирає кожної хвилини і 114 нових громадян з'являється на світ, причому в шести випадках народжуються близнята. За одну хвилину проходить 280 тисяч телефонних розмов, викурюється в мільйоні цигарок і купується 110 тисяч газет.

ХРОНІКА

БАГАТО молоді Ново-Українки захоплюється класичною боротьбою. Юнаків тренує майстер спорту СРСР, неодноразовий учасник всесоюзних і міжнародних змагань Федір Бондур.

Днями в гості до новоукраїнців приїхали борці Бобриньського району Кіровоградської області та Чорнобазького району Черкаської області. Місцеві спортсмени продемонстрували повну перевагу над своїми суперниками. Вони перемогли обидві команди з однаковим рахунком 7:1.

Зустріч між бобриньчанами і чорнобазьцями закінчилась в рахунок 4:5,5 на користь перших.

П. МИРОНЕНКО.

ЖИНОЧА гандбольна команда Кіровоградського педагогічного інституту була удостоєна високої честі взяти участь у матчевій зустрічі найсильніших колективів країни по спортивному товариству «Буревісник». Це право вона завоювала успішним виступом на минулорічній першості вищих навчальних закладів України, де зайняла друге місце.

Переможцями матчевої зустрічі стали чемпіони всесоюзних студентських ігор 1960 року — гандболісти черкаського педагогічного інституту.

Наші землячки зайняли почесне четверте місце, випередивши спортсменок Мінського інституту фізкультури і Ленінградського політехнічного інституту.

М. ЛАВРОВ.

ЦЕНТРАЛЬНА рада ДСТ «Авангард» провела командну першість серед спеціальних учбових закладів України з настільного теніса. Змагання проходили в Палаці спорту Львівського політехнічного інституту з участю 14 команд.

В попередніх змаганнях на першість Черкаського раднархозу команда Кіровоградського будівельного технікуму допомогла перемогти, завоювавши право на участь в першості республіки.

В результаті напруженої спортивної боротьби жіноча команда Кіровограда зайняла сьоме місце Центральної ради, чоловіки — дев'яте. Це — не зовсім вітний результат для наших спортсменів.

В. ЗВЕРЖОВСЬКИЙ.

ШІСТЬ днів тривав розіграш першості заводу «Червона зірка» з настільного теніса. В змаганнях взяло участь одинадцять команд цехів та відділів. Чемпіоном заводу виявилася команда механоскладального цеху № 1, друге місце посіли спортсмени другого механоскладального цеху. Тенісисти спеціального конструкторського бюро завоювали третє місце.

Без жодної поразки в першості серед чоловіків вийшов другорозрядник Борис Глейзер, а серед жінок — третьорозрядниця Наталя Пуца.

Є. БЕСАРАБ.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В кінотеатрах міста

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Для дітей — «Орляк». Початок о 9 год. 20 хв., 10 год. 50 хв. ранку. «Чотири дороги» (друга серія) — початок о 12 год. 20 хв., 2 год. 20 хв., 4 год. 20 хв. дня та 6 год. 20 хв., 10 год. 40 хв. вечора.

Перша серія — о 8 год. 20 хв. вечора. Додаткові фільми «Лісица, бобер та інші», «Іх вклад в семіричку». Початок о 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». Для дітей — «Золотий ключик». Початок сеансів о 9 год. 30 хв., 11 год. 10 хв. ранку та 12 год. 50 хв. дня. «Перлина». Початок о 2 год. 30 хв., 4 год. 20 хв. дня та 6 год. 10 хв., 9 год. 10 хв. вечора. Додаткові фільми: «Розповідь про один дослід», «Живіписці Спердьявськ». Початок о 8 год. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікально-документальні фільми: «Справний друг», «Радянський спорт», «Незвичайний лист». Художній фільм «Дівоча весна». Початок о 9 год. 10 год. 50 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «МИР». «Палюча ріка». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 30 хв. ранку, 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв., 5 год. 30 хв. дня та 7 год. 30 хв., 10 год. 10 хв. вечора. Додаткові фільми: «В гліб льодовитого континенту», «Пам'ятайте Хіросіму». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «СУПУТНИК». Широкоекранний художній фільм «Знедолені» (перша серія). Початок о 4, 6, 8 год. вечора.